

D'Fraü (freidig):

O merci, Mann, witt o di Stock?

Dr Mann:

Das isch mr eis.

D'Fraü:

Doch müesch dü springe.

Dr Mann:

Wie viel so Dräckdings soll i bringe?
Fir vierzig Sü, fir zwanzig Franke?

D'Fraü:

Nei, lieber Mann, i thüe dr danke,
Nur fir e Sü, doch gang jetz g'schwind.

Dr Mann geht furt. As wie-n-e Kind
Thüet d'Fraü vergniegt un freidig schiene,
Se holt drei Dessert-Teller ine
Un Läflele-n-un deckt dr Tisch
Un wartet, bis dr Mann zruck isch.

Jetzt endlich hört se sine Schritt',
Er kunnt, doch z'friede schint er nitt,
Er hebt e Päckle-n-in dr Hand
Nur mit zwei Finger, ganz am Rand.

Schnell hat's d'Fraü uf e Teller gnu.

Hasch dü nitt eher kenne ku?
I mein, 's isch scho ne Ewigkeit,
Ass ich druf wart, hat sie-n-em gsait.

Dr Mann:

Pfui, alle Finger ha-n-i voll!
I weiss nitt, was i mache soll.
Enfin, wenn ich nur Rüeih bekumm.

D'Fraü:

O Mann, bisch nitt so bös un kumm
Un schau das schöne Couvert a,
Mit Guld bordiert, denksch dü noch dra,
Wo mir's brücht hän zum erstemol?
De hasch's vergesse, ich sich's wohl,
Dr Mann vergisst so Sache gli....

Dr Mann:

Ah ça, bildsch dü dir vielleicht i,
Ass ich will vo dem Ding versüecher?
Das müesch jetz doch nitt bi mr süecher,
Das wär jo iwers Bohnelied!

D'Fraü:

Wie bisch Dü doch gli iwel z'Gmieth!
So sin Ihr halt, Ihr Männer alle,
Was wär jetz das, wenn Dü mir z'Gfalle
Ne wenig schlecke thätsch do dra?

Dr Mann:

Das müesch Dü üs em Kopf Dir schla,
Das wär jetz doch e wenig z'stark!

D'Fraü:

Ah, wege dem schint's Dir so arg?
Üs Stolz nur thüesch Dü refüsiere,
's isch nitt, wil's Dich thüet degoutiere?
Denn 's isch doch g'wiss nit schlechts do dra,
Me macht's mit Mehl un Wasser a.

Dr Mann:

's isch dumm, 's isch kindisch, loss mi geh,
I gib dr gar kei Antwort meh!

D'Fraü (trürig):

Los Mann, das isch nitt schön vo dir
Un nitt galant, wie kasch dü mir,